ذهن مشابه سازه و ماده

۱- مقدمه

هوش مصنوعی (AI) از ابتدای تأسیس خود، هدفمندی پیوسته به سمت تقلید از قابلیتهای انسانی را داشته است. تلاشها برای شبیه سازی و تداعی از هوش انسانی در سیستمهای مصنوعی، همواره یکی از اهداف اصلی پژوهشهای مرتبط با هوش مصنوعی بوده است. همچنین، تلاشهای موثرتر و کارآمدتر جهت تطابق با میزان بالاتر هوش انسانی، بهویژه در زمینههایی که با تعامل انسانی ارتباط دارند، اهمیت چشمگیری دارد. در این مقاله، به بررسی موضوع مشابهت هوش مصنوعی با ابعاد فیزیکی سازه و ماده پرداخته و رویکردهای

در این مقاله، به بررسی موضوع مشابهت هوش مصنوعی با ابعاد فیزیکی سازه و ماده پرداخته و رویکردهای مختلفی در این زمینه مورد بررسی قرار گرفته اند مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرند. همچنین، اهمیت این مفهوم در مسیر حرکت به سوی هویت انسانهای هوش مصنوعی و تأثیرات آن در تحقق هدف نهایی شبیه سازی هوش انسانی را مورد بررسی و بحث قرار خواهیم داد. در پایان، با نگاهی به آینده، پتانسیلها و چالشهای ادامه تحقیقات در این زمینه را بررسی می کنیم.

۲- نگاهی به گذشته و ابعاد هوش مصنوعی

هوش مصنوعی یکی از حوزههای پیشرفتهای از علوم کامپیوتر است که به ایجاد سیستمها و برنامههای کامپیوتری توانایی تفکر و یادگیری مشابه انسان را میبخشد.

1-1-1 شبکههای عصبی مصنوعی (ANNs)

این روشها تا حد زیادی بر مبنای ساختار مغز انسان ساخته شدهاند و به طور گسترده در تشخیص الگو، تصویربرداری، پردازش زبان طبیعی و دستهبندی دادهها مورد استفاده قرار می گیرند.

Y-۱-۲ یادگیری ماشینی (Machine Learning)

این روشها بر اساس الگوریتمهایی که به کامپیوتر اجازه میدهند از دادهها یاد بگیرد، کار میکنند. الگوریتمهایی مانند درخت تصمیم، ماشین بردار پشتیبان (SVM) و کاهش بعد از این دسته هستند.

۳-۱-۳ یادگیری عمیق (Deep Learning)

این روشها از شبکههای عصبی ژرف با تعداد لایههای زیاد برای حل مسائل پیچیده مانند تشخیص تصویر و ترجمه ماشینی استفاده می کنند.

۲-۲ شبکه های عصبی مصنوعی (ANNs)

شبکههای عصبی مصنوعی (Artificial Neural Networks) یکی از اصولی ترین و پر کاربردترین روشهای هوش مصنوعی هستند که تا حد زیادی تشابه با ساختار نورونهای مغز انسان دارند. این شبکهها از چندین لایه از واحدهای پردازشی که به نورونها یا نودها معروفاند، تشکیل شدهاند و توسط وزنهایی که مشخص می کنند چگونه ورودیها تبدیل به خروجیها می شیوند، کنترل می شیوند. به طور کلی، هدف از آموزش شبکههای عصبی، یادگیری الگوها و ارتباطات پیچیده در دادهها است.

شبکههای عصبی مصنوعی می توانند به صورت گسترده در مسائل مختلفی مانند تشخیص الگو، تصویربرداری، ترجمه ماشینی، پردازش زبان طبیعی، پیشبینی و غیره مورد استفاده قرار گیرند. آنها از توانایی یادگیری از دادههای آموزشی برای بهبود عملکرد در وظایف پیچیده بهره می برند.

شبکههای عصبی مصنوعی (ANNs) یک مدل ریاضی است که بر اساس ساختار نورونها و اتصالات میان آنها، برای حل مسائل پیچیده استفاده می شود. این شبکهها از لایههای مختلفی از نورونها تشکیل شدهاند که اطلاعات از ورودی به خروجی منتقل می کنند. هر نورون در لایه متصل به نورونهای لایه قبلی و لایه بعدی است و وزنهایی که اتصالات میان آنها را تنظیم می کنند، نقش مهمی در عملکرد شبکه دارند.

یک معماری ساده از یک شبکهی عصبی به نام شبکههای عصبی پرسپترون (Perceptrons) می تواند به صورت زیر توصیف شود:

۱- ورودی(Input Layer)

این لایه وظیفه دریافت دادههای ورودی (مانند ویژگیها یا دادههای تصویری) را دارد. هر نود در این لایه به یک ویژگی ورودی اختصاص دارد.

Y- لايههاي مخفي (Hidden Layers)

این لایهها برای پردازش و استخراج ویژگیهای پیچیدهتر از دادههای ورودی استفاده میشوند. هر نورون در لایههای مخفی با ورودیهای خود وزنهایی دارد و خروجیهایی تولید میکند که به لایه بعدی انتقال داده میشود.

۳- خروجی(Output Layer)

این لایه نتیجه نهایی شبکه را تولید می کند. بسته به نوع مسئله، هر نود ممکن است با یک کلاس یا یک ویژگی مرتبط باشد.

هر نورون در شبکه با یک تابع فعال سازی (Activation Function) مشخص می کند که آیا خروجی آن باید فعال شود یا نه. یکی از توابع فعال سازی معمولی، تابع سیگموئید (Sigmoid) است که میانگین خروجی را محدود به بازه ۰ تا ۱ می کند. فرمول تابع سیگموئید به صورت زیر است:

$$f(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}} \tag{1}$$

وزنها در شبکههای عصبی مصنوعی از اهمیت بالایی برخوردار هستند، زیرا طریقه تنظیم آنها تأثیر زیادی بر عملکرد شبکه دارد. هدف اصلی در آموزش شبکه عصبی، بهینه سازی وزنها به نحوی است که خروجی مدل نزدیکترین مقدار به مقدار مورد انتظار باشد.

یکی از الگوریتمهای معروف برای آموزش شبکههای عصبی، پسانتشار خطا (Backpropagation) است. این الگوریتم به شبکه اجازه می دهد تا خطا بین خروجی مورد انتظار و خروجی پیشبینی شده را به عقب منتقل کرده و وزنها را به گونهای تنظیم کند که این خطا کمینه شود.

۱-۲-۲ تغییر وزنها در الگوریتم یسانتشار خطا

$$w_{ij} = \eta \cdot \delta_j \cdot x_i$$
 (۲) در این فرمول:

نشان دهنده تغییر وزن میان نورون i در لایه قبلی و نورون j در لایه فعلی است.

ηنرخ یادگیری (learning rate) است که مشخصکننده مقداری است که وزنها در هر مرحله تغییر میکنند.

نشاندهنده خطای نورون jاست که بر اساس اختلاف بین خروجی مورد انتظار و خروجی پیشبینی شده محاسبه می شود.

الگوریتم پسانتشار خطا در چند مرحله اجرا می شود:

انتشار پیشرو: در این مرحله، ورودیها از لایه ورودی به طرف جلو منتقل میشوند و خروجیهای مراحل مختلف محاسبه میشوند.

محاسبه خطا: خطا بین خروجی مورد انتظار و خروجی پیشبینی شده محاسبه میشود.

انتشار خطا: خطا به عقب از لایه خروجی به لایههای قبلی منتقل می شود و خطاهای مربوط به هر نورون در لایههای مختلف محاسبه می شوند.

تغییر وزنها به عقب تغییر داده می شوند. تغییر وزنها به عقب تغییر داده می شوند.

۲-۲-۲ تابع هدف (Objective Function)

تابع هدف (Objective Function) در شبکههای عصبی مصنوعی (ANNs) نشان دهنده معیاری است که برای ارزیابی کیفیت پیشبینیها و تطابق میان خروجیهای مدل و خروجیهای مورد انتظار مورد استفاده قرار می گیرد. هدف اصلی از تغییر و بهینه سازی وزنها در شبکههای عصبی، کمینه کردن مقدار تابع هدف است تا مدل بهترین پیشبینیها را ارائه دهد.

در مسائل مختلف، توابع هدف متفاوتی مورد استفاده قرار می گیرند. به عنوان مثال، در مسائل رگرسیون، تابع هدف معمولاً به معیار میانگین مربعات خطا بین خروجی مدل و خروجی مورد انتظار مرتبط است. در مسائل طبقه بندی، تابع هدف می تواند به معیارهایی مانند تابع تابع خطا لگاریتمی (Cross-Entropy) مرتبط باشد.

به طور کلی، هدف از انتخاب تابع هدف این است که مدل به گونهای بهینه سازی شود که پیشبینی های آن به حداکثر تطابق با داده های واقعی برسد.

۲-۲-۳ تابع هدف میانگین مربعات خطا در رگرسیون

اگر فرض کنید \hat{y}_i ورودی واقعی (خروجی مورد انتظار) برای نمونه ام و \hat{y}_i خروجی پیشبینی شده توسط مدل باشد، تابع هدف میانگین مربعات خطا به صورت زیر تعریف میشود:

$$J = \frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} (y_i - \hat{y}_i)^2$$
(7)

n تعداد نمونهها است.

أروجي واقعي نمونه أم. y_i

خروجی پیشبینی شده توسط مدل برای نمونه \hat{y}_i

۲-۲-۴ تابع هدف تابع خطا لگاریتمی (Cross-Entropy) در طبقهبندی

اگر \hat{y}_{ij} نشاندهنده برچسب واقعی برای نمونهiام و کلاس زباشد و \hat{y}_{ij} برچسب پیشبینی شده توسط مدل باشد، تابع هدف تابع خطا لگاریتمی به صورت زیر تعریف میشود:

$$J = -\frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{C} y_{ij} log(\hat{y}_{ij})$$
 (*)

در اینجا:

n تعداد نمونهها است.

C تعداد كلاسها.

ام. نمونهiام. کلاسjبرای نمونهiام. y_{ij}

ام. و نمونه j احتمال پیشبینی شده توسط مدل برای کلاس j نمونه ام.

۵-۲-۲ نورونها

هر نورون در شبکههای عصبی مصنوعی با ترکیب خطی از ورودیها و وزنها کار میکند و سپس این ترکیب خطی از طریق تابع فعالسازی (Activation Function) تبدیل به خروجی نورون می شود.

فرمول عمومی برای محاسبه خروجی یک نورون به صورت زیر است:

$$z = \sum_{i=1}^{n} w_i x_i + b \tag{(a)}$$

در اینجا:

z خروجی ترکیب خطی و وزن دار نورون است.

n تعداد ورودیها یا ویژگیها.

 X_i وزن مربوط به ورودی W_i

ورودی iام.

b تغییر پذیری (bias) که به ترکیب خطی اضافه می شود.

پس از محاسبه ترکیب خطی، این مقدار به تابع فعالسازی اعمال میشود تا خروجی نورون تولید شود.

۶-۲-۲ تابع فعالسازی

تابع فعال سازی به نوعی تصمیم می گیرد که آیا نورون فعال شود و خروجی غیرصفر تولید کند یا خیر. این تابع معمولاً یک تابع غیرخطی است و وظیفه آن تزریق غیرخطیت و تولنایی یادگیری الگوهای پیچیده در شبکهها است.

یکی از توابع فعالسازی معروف، تابع سیگموئید (Sigmoid) است، که به صورت زیر تعریف میشود:

$$f(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$
 (6)

این تابع مقدار ورودی خطی را به بازه [0,1] تبدیل می کند و به عنوان یک مدل احتمالی سازی نیز استفاده می شود.

همچنین، توابع فعال سازی دیگری نیز وجود دارند که به صورت غیرخطی عمل می کنند، مانند تابع ReLU همچنین، توابع فعال سازی دیگری نیز وجود دارند که به صورت غیرخطی عمل می شود. (Rectified Linear Unit) که در شبکههای عصبی عمیق به طور گسترده استفاده می شود.

$$f(z) = max(0, z) \tag{Y}$$

۲-۳ یادگیری ماشین

یادگیری ماشینی یک رشته از هوش مصنوعی است که به ماهیتی از انجام کارها توسط ماشینها بدون برنامهریزی دقیق انسانی میپردازد. در این رویکرد، ماشینها با تحلیل دادهها و الگوریتمهای مختلف، قادر به یادگیری الگوها، ارتباطات و قوانین موجود در دادهها ورودی هستند و بهبود یافتههایی را در تصمیم گیری و پیشبینی ارائه میدهند.

یادگیری ماشینی به دو دسته اصلی تقسیم می شود:

۱- یادگیری نظارتشده(Supervised Learning)

در این نوع یادگیری، ماشین با تعدادی داده ورودی و خروجی متناظرشان آموزش داده می شود تا بتواند به طور خودکار و بدون دستور کار، برای ورودی های جدید خروجی مناسب تولید کند. این نوع یادگیری برای مسائل پیشبینی و طبقه بندی مورد استفاده قرار می گیرد.

۱– یادگیری بدون نظارت(Unsupervised Learning)

در این نوع یادگیری، ماشین بدون تمام دادههای خروجی آموزش میبیند و تلاش می کند تا ساختارها، الگوها یا ارتباطات مخفی در دادهها را شناسایی کند. این نوع یادگیری به تجزیه و تحلیل دادهها و کشف اطلاعات مخفی مورد استفاده قرار می گیرد.

به عنوان مثال، در مقاله خود می توانید نحوه استفاده از یادگیری ماشینی برای تشخیص اشیاء در تصاویر (که به عنوان مثال یکی از مسائل پرکاربرد در دنیای واقعی است) را توضیح دهید. به طور کلی، ابتدا با دادههای ورودی و خروجی آموزشی شبکههای عصبی مصنوعی را آموزش داده و سپس با دادههای جدید، مدل را تست و پیشبینیهای آن را ارزیابی می کنید.

۲-۴ یادگیری عمیق(Deep Learning)

یادگیری عمیق به استفاده از شبکههای عصبی عمیق با تعداد زیادی لایههای مخفی (یعنی شبکههایی با ساختار عمیق بر شبکههای کلاسیک) برای تبدیل ویژگیهای سطح پایین به ویژگیهای سطح بالا و در نهایت به پیشبینیهای دقیق تر می پردازد. این روش اغلب به تشکیل یک سلسله انتقال ویژگیها از لایه به لایه به نام "یادگیری نشانه(Feature Learning)" معروف است.

یکی از مزایای بزرگ یادگیری عمیق، قدرت آن در استخراج ویژگیهای پیچیده از دادههای ورودی است. به عنوان مثال، در تشخیص تصاویر، شبکههای عمیق میتوانند به صورت خودکار ویژگیهایی مانند لبهها، تشکیل دهندهها و مفاهیم پیچیده تر مانند چهرهها را از تصاویر استخراج کنند.

۳- کاربردهای هوش مصنوعی

۱-۳ تشخیص الگو و تصویربرداری

هوش مصنوعی در تشخیص الگوها و تصویربرداری در زمینههایی مانند تشخیص چهرهها، تشخیص بیماریهای پزشکی از تصاویر پرتودهی و حتی تشخیص تقلب در مالیات به کار میرود.

۲-۳ پردازش زبان طبیعی (NLP)

هوش مصنوعی به کمک روشهای پردازش زبان طبیعی میتواند متنها را تحلیل و درک کند. این کاربرد در ترجمه ماشینی، تحلیل احساسات متنها و پرسش و پاسخ خودکار مورد استفاده قرار میگیرد.

۳-۳ خودرانی و خودکارسازی

هوش مصنوعی در توسعه خودروهای خودران، کارخانههای خودکار و سیستمهای خودمختار کاربرد دارد.

بهینه سازی و تحلیل داده ها: در تجزیه و تحلیل داده های بزرگ، هوش مصنوعی می تواند الگوریتم های بهینه سازی پیچیده را اجرا کرده و الگوهای مخفی را کشف کند.

۴– استفاده از توابع مدلسازی در هوش مصنوعی

در زمینه هوش مصنوعی، استفاده از توابع مدلسازی یکی از مهمترین اصول در تحقیقات و پیشرفتهای اخیر به شمار می آید. توابع مدلسازی به عنوان مدلهای محاسباتی تعریف می شوند که به واسطه آنها، می توان از داده ها و اطلاعات موجود در محیطها الگوها و روابط مخفی را کشف کرد و از این طریق، پیشبینی ها و تصمیم گیری های هوشمندانه تری انجام داد.

در فرآیند یادگیری، توابع مدلسازی به کمک اطلاعات آموزشی، تلاش می کنند به طور خود کار الگوها و قوانین موجود در داده ها را فراگیرند. این فرآیند به گونه ای است که با تغییر پذیری و تطابق با داده ها، مدل ها قادر به بهترین تطبیق با ورودی ها و تولید خروجی های مطلوب می شوند.

مدلهای هوش مصنوعی می توانند در انواع مسائل کاربرد داشته باشند؛ از مسائل ساده تر مانند پیشبینی نتایج یک آزمایش تا مسائل پیچیده تر مثل تشخیص الگوها در تصاویر پزشکی یا ترجمه متون به زبانهای مختلف. هرچه توابع مدلسازی هوش مصنوعی پیچیده تر باشند، قدرت و دقت آنها در تحلیل داده ها و ارائه پاسخها به مسائل مختلف بیشتر می شود.

از مهم ترین توابع مدلسازی در هوش مصنوعی می توان به شبکههای عصبی، ماشینهای پشتیبانی بردار (SVM)و رگرسیون خطی اشاره کرد. این توابع با توجه به خصوصیات مسئله و نوع دادهها، به عنوان مدلهایی قوی و کارآمد مورد استفاده قرار می گیرند.

در نتیجه، استفاده از توابع مدلسازی در هوش مصنوعی، باعث امکان یادگیری، تفسیر و تحلیل دقیق تر دادهها می شود و به سیستمهای هوش مصنوعی امکان پیشبینیها و تصمیم گیریهای هوشمندانه تر را می دهد. همچنین، استفاده از توابع مدلسازی، توانایی شبیه سازی تواناییهای انسانی در سیستمهای مصنوعی را بهبود می بخشد و این موضوع، مسیری مهم و مبتکر در تحقق هدف تداعی از هوش انسانی در هوش مصنوعی را به نمایش می گذارد.

۵- هوش مصنوعی و ارتباط با مکانیک مواد

در مکانیک مواد برای بررسی و درک رفتار مواد آن را تحت آزمایش تنش-کرنش قرار می دهند. مواد در متل بتن، ماده پس از عبور از دسته های ترد و شکننده و نرم و شکل پذیر یا کشسان قرار می گیرند. مواد ترد مثل بتن، ماده پس از عبور از حدالاستیک، خاصیت شکل پذیری ندارد و به گسیختگی می رسند. در مواد نرم مثل فولاد که خاصیت شکل پذیری دارند، تحت تنش، ابتدا ماده به صورت الاستیک عمل می کند و با برداشتن بار از روی ماده، ماده به حالت اول باز می گردد، اگر تنشها از حد الاستیک فراتر رود ماده حالت الاستیک نخواهد داشت و تغییر شکل دائمی پیدا خواهد کرد. در این مرحله ماده در برابر تغییر شکل مقاومت می کند و پس از آن اگر باز هم میزان تنش بیشتر شود ماده تا حالتی پیش خواهد رفت که گسیختگی در آن روی خواهد داد.

بعد فرامادی انسان(روح یا ذهن) را مشابه یک ماده نرم در نظر داشته باشید که ماده در حالت الاستیک خاصیت ارتجاعی دارد، یعنی تحت تنشها ماده تغییر شکل میدهد و پس از برداشتن بار از روی ماده و حذف تنش ماده به حالت اول خود باز می گردد. اگر برای ذهن ابعادی مشابه ابعاد مادی که با هم متعامند در نظر بگیریم، می توانیم بین این ابعداد تاثیراتی را در نظر داشته باشیم. همچنین تحت تنشهای متفاوت ماده می تواند حللت ارتجاعی داشته باشید، به شیب نمودار تنش-کرنش در این حللت مدول یانگ یا مدول الاستیسیته می گویند که نشان دهنده خاصیت ارتجاعی ماده است، در ذهن هم این حالت اتفاق می افتد. هنگامی که انسان تحت تنشهای احساسی قرار می گیرد از خود کرنشهایی نشان می دهد و در صورت حذف این تنشها به حالت ابتدایی خود باز می گردد که در بردارنده حالت ارتجاعی برای ذهن انسان است. همچنین میزان این تاثیر ابعاد بر روی هم می تواند میزان خلاقیت را در ذهنهای متفاوت تداعی کند.

اگر به یک سازه و ساز و کار آن بنگریم میتوانیم شباهت آن را با نورونها و انتقال اطلاعات در بین نورونها و رسیدن به هدف دریابیم. نیروها به عنوان ورودی بر گرهها و مفاصل سازه و عضوها وارد میشوند و پس از انتقال نیروها بین اعضا جابه جاییها و تنشها و کرنشها شکل می گیرند.

شكل (۱) – سازه و شباهت آن با ساختار مغز (انتقال اطلاعات از طريق اعضا و مفصلها)

۶- روابط تنش-کرنش

تنش و کرنش در مواد در حالت الاستیک با هم رابطهای خطی دارند، از این رو می توان آن را به صورت زیر نمایش داد.

$$(\varepsilon - \varepsilon_0) = C\sigma \tag{(A)}$$

که در آن σ نشان دهنده تنش، Θ نشان دهنده کرنش، Θ کرنش اولیه و Θ ماتریس نرمی ماده است. ماتریس نرمی برای مواد الاستیک و همسان یک ماتریس متقارن و وابسته به مدول الاستیسیته و ضریب پواسن است. این ماتریس میزان تاثیر پذیری ابعاد از یکدیگر و رابطه تنش و کرنش را نمایش می دهد. کرنش های اولیه در مدل نشان دهنده تمایلات اولیه است. یعنی در حالتی که تحت تاثیر هیچ تنشی قرار ندارد میزان کرنش ها برابر کرنش اولیه خواهد بود.

۷ – استفاده مهندسی مواد در بهبود هوش مصنوعی

استفاده از مهندسی مواد در طراحی هوش مصنوعی به ارتقاء و بهینه سازی عملکرد این مدلها کمک می کند. با تحلیل دقیق ویژگیها و رفتارهای مدل هوش مصنوعی با استفاده از روابط مکانیک مواد، می توان به ایجاد مدلهای هوش مصنوعی با عملکرد بهتر و منحصر به فرد دست یافت. این امر به واسطه استفاده از ماتریس نرمی و استحکام مخصوص به امکان تنظیم ویژگیهای اخلاقی و عاطفی و غیره هوش مصنوعی در هر مدل خاص کمک می کند. در نهایت، تغییرات کرنشهای اولیه همچنان به ما این امکان را می دهند که تمایلات را مدل سازی کنیم. این ارتباطات مهم بین مهندسی مواد و هوش مصنوعی، زمینهای را برای بهبود و پیشرفت هرچه بیشتر مدلهای هوش مصنوعی فراهم می کنند و ما را به سوی راه حلهای نوآورانه تر و کارآمد تر در این حوزه هدایت می کنند.

۸ - رابطه سازی در روش اجزای محدود

یک جسم مجازی را شامل چندین ویژگی در نظر بگیرید، آنگاه فرضیه های زیر را برای این جسم و ویژگیهای آن در نظر می گیریم.

الف- تغییر وضعیت جسم بر اثر تغییر ویژگیهای موجود قابل اغماض است (این فرضیه موجب ایجاد روابط خطی کرنش-تغییر ویژگی میشود و همچنین اجازه میدهد تا معادلات تعادل بر اساس هندسه اولیه جسم مطرح شود).

ب-رفتار ماده تشکیل دهنده جسم خطی است (این فرض به روابط خطی تنش-کرنش منجر میشود)

فرض کنید تابع مدلسازی شامل ویژگیهای x و y و y است و خروجی آن متاثر از تمام ویژگی ها نسبت به هر ویژگی است.

$$u_x = \alpha_0 + \alpha_1 x + \alpha_2 y + \alpha_3 z$$

$$u_y = \beta_0 + \beta_1 x + \beta_2 y + \beta_3 z$$

$$u_z = \gamma_0 + \gamma_1 x + \gamma_2 y + \gamma_3 z$$
(9)

مى توانيم تابع را به صورت ماتريسى بازنويسى كنيم.

$$\{U\} = [P]\{W\} \tag{$1 \cdot 1$}$$

که در آن W بردار وزن وP ماتریس ویژگی است.

اگر تغییرات کوچک مدل نسبت به هر ویژگی را کرنش بنامیم، میتوانیم این تغییرات را به صورت زیر نمایش دهیم.

$$\{\varepsilon\} = [L]\{U\} \tag{11}$$

ل ماتریس عملگر مشتق است، این تغییرات حاصل از تنشهای وارد بر جسم مجازی مذکور است. ${
m L}$

با توجه به فرضهای اولیه روابط تنش-کرنش برای یک ماده مجازی الاستیک خطی به صورت زیر در نظر گرفته می شود.

$$(\varepsilon - \varepsilon_0) = C\sigma \tag{17}$$

در رابطه بالا ε کرنش، ولیه، σ تنش و σ را ماتریس نرمی مینامیم، حللت معکوس این رابطه به صورت زیر است.

$$\sigma = D(\varepsilon - \varepsilon_0) \tag{17}$$

در این رابطه D ماتریس استحکام ماده مجازی است.

1-1 قضیه انرژی پتانسیل کل مینیمم

جسمی مجازی را که دچار تنش-کرنش است را در نظر بگیرید. برای چنین جسمی تابعی به صورت رابطه زیر برای کرنشها بیان شده است.

$$V(\varepsilon_{x}, \varepsilon_{y}, \dots) = \frac{1}{2} \varepsilon^{T} D_{m} \varepsilon = \frac{1}{2} \int \varepsilon^{T} D_{m} \varepsilon \, d\Omega$$
 (14)

تابع V را کرنش ذخیره شده در واحد حجم جسم مجازی است. ماتریس Dm همان ماتریس استحکام ماده V مادی V بر حسب تغییرات کرنش برابر است با δV که با بسط دادن آن داریم.

$$\delta V = \frac{1}{2} (\delta \varepsilon^T D_m \varepsilon + \varepsilon^T D_m \delta \varepsilon)$$
 (1\Delta)

چنانچه ماتریس استحکام متقارن باشد، با فرض رفتار الاستیک خطی میتوان نوشت.

$$\delta \varepsilon^T D_m \varepsilon = \varepsilon^T D_m \delta \varepsilon = \sigma^T \delta \varepsilon \tag{19}$$

بنابراين

$$\delta V = \sigma^T \delta \varepsilon = \sigma_x \delta \varepsilon_x + \sigma_y \delta \varepsilon_y + \cdots$$
 (17)

به صورت زیر قابل محاسبه است. δV

$$\delta V = \frac{\partial V}{\partial \varepsilon_x} \delta \varepsilon_x + \frac{\partial V}{\partial \varepsilon_y} \delta \varepsilon_y + \cdots$$
(1A)

انرژی کرنشی ذخیره شده در کل جسم مجازی به صورت زیر است.

$$V_t = \iiint_{volume} V \ d(volume) \tag{19}$$

با استفاده از قضیه کار مجازی داریم

$$\delta W_I = \delta V_t = \iiint_{volume} \delta V \ d(volume)$$
 (Y•)

اکنون یک چگالی پتانسیل نیروی Ω را که از دو قسمت زیر تشکیل شده است، در نظر می گیریم

$$B = -b_x u - b_y v + \cdots$$

$$P = -\bar{p}_x u - \bar{p}_y v + \cdots$$
(71)

در معادلات (۲۱)، B پتانسیل نیروهای جسمی در داخل جسم و P پتانسیل نیروهای سطحی در روی مرز مکانیکی جسم است. تغییرات این دو کمیت بر حسب تغییرات تغییر مکانها به صورت زیر است.

$$-\delta B = b_x \Delta u + b_y \Delta v + \cdots$$

$$-\delta P = \bar{p}_x \Delta u + \bar{p}_y \Delta v + \cdots$$
(77)

با توجه به قضیه کار مجازی می توان نوشت

$$\iiint\limits_{volume} \delta V \ d(volume) + \iiint\limits_{volume} \delta B \ d(volume) + \iint\limits_{S_{\sigma}} \delta P \ ds = 0$$
 (77)

یا

$$\delta \pi_P = 0 \tag{7f}$$

که در آن داریم

$$\pi_{P} = \iiint_{volume} V \ d(volume) + \iiint_{volume} B \ d(volume) + \iint_{S_{\sigma}} P \ dS$$

$$= V_{t} + \Omega_{t}$$
(Y\Delta)

در رابطه (۲۵)، Ω انرژی پتانسیل کل نیروها و π انرژی پتانسیل کل سیستم است. تعادل این سیستم را می توان به صورت زیر بیان کرد

$$\delta \pi_P = \delta V_t + \delta \Omega_t = 0 \tag{79}$$

با کمینه شدن پتانسیل کل، جسم در حالت تعادل قرار می گیرد. لذا با صفر شدن مشتق انرژی پتانسیل کل نسبت به متغیرهای مکانی(ویژگیها)، دستگاه معادله حاکم به دست می آید. توابع مکانی بر حسب توابع درونیاب به صورت رابطه زیر قابل توصیف است.

$$\{U\} = [\phi]\{D\} \tag{YY}$$

اگر ماتریس L را اپراتور مشتق باشد روابط تغییرمکان-کرنش به صورت رابطه زیر حاصل می شود.

$$\{\varepsilon\} = [L]\{U\} = [L][\phi]\{D\} = [B]\{D\} \tag{YA}$$

از این رو چگالی انرژی پتانسیل V مطابق رابطه زیر به دست می آید.

$$V = \frac{1}{2} \{D\}^T \int [B]^T [D_m] [B] \ d\Omega \ \{D\}$$
 (۲۹)

با جای گذاری روابط بدست آمده در رابطه (۱۸) رابطه (۲۲) تشکیل می شود.

$$\pi = \frac{1}{2} \{D\}^{T} \int_{\Omega} [B]^{T} [D_{m}] [B] d\Omega \{D\} - \{D\}^{T} (\{P_{J}\} + \sum [\phi] \{P_{ie}\} + \int_{\Omega} [\phi] \{P_{b}\} d\Omega + \int_{\Gamma} [\phi] \{P_{T}\} d\Gamma)$$
(7.4)

با كمينه كردن اين رابطه نسبت به تغيير مكان معادله زير حاصل مي شود.

$$\int_{\Omega} [B]^{T} [D_{m}][B] d\Omega \{D\} - (\{P_{J}\} + \sum [\phi] \{P_{ie}\} + \int_{\Omega} [\phi] \{P_{b}\} d\Omega + \int_{\Gamma} [\phi] \{P_{T}\} d\Gamma) = [S] \{D\} - \{P\} = \bullet$$
(71)

D و P نشان دهنده حجم و P نشان دهنده سطح است. ماتریس P را ماتریس سختی جزء و P و P را بردار نیرو و جابه جایی گویند. مقادیر P به Pb ، Pie ، PJ و P به ترتیب نیروهای گرهی، نیروهای نقطهای، نیروهای حجمی و نیروهای سطحی هستند.

۲-۸ تابع شکل

با استفاده از روابط درونیاب لاگرانژی توابع جزء شش وجهی-هشت گرهی را میتوان به صورت زیر در مختصات محلی نوشت.

$$\varphi_i = \frac{1}{8} (1 - \xi_i \xi) (1 - \eta_i \eta) (1 - \zeta_i \zeta), \quad i = 1..8$$
 (TT)

۳-۸ اپراتور مشتق

اپراتور مشتق و مشتق توابع شکل به صورت زیر هستند.

$$L = \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x} & 0 & 0\\ 0 & \frac{\partial}{\partial y} & 0\\ 0 & 0 & \frac{\partial}{\partial z}\\ \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial x} & 0\\ 0 & \frac{\partial}{\partial z} & \frac{\partial}{\partial y}\\ \frac{\partial}{\partial z} & 0 & \frac{\partial}{\partial x} \end{bmatrix}$$

$$(\ref{eq:continuous_state})$$

$$B_{i} = \begin{bmatrix} \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial x} & 0 & 0 \\ 0 & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial y} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial z} \\ \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial y} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial x} & 0 \\ 0 & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial z} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial y} \\ \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial z} & 0 & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial x} \end{bmatrix}$$

$$(\text{TF})$$

* ژاکوبین و تبدیل مختصات

از آنجایی که توابع شکل بر حسب مختصات طبیعی بیان شده است، برای تبدیل مختصات از ژاکوبی استفاده می شود.

$$J = \sum_{i=1}^{n} \begin{bmatrix} \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \xi} x_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \xi} y_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \xi} z_{i} \\ \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \eta} x_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \eta} y_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \eta} z_{i} \\ \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \zeta} x_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \zeta} y_{i} & \frac{\partial \varphi_{i}}{\partial \zeta} z_{i} \end{bmatrix}$$

$$(\Upsilon \Delta)$$

۹– رویکرد

هر جزء در روش المان محدود معادل یک نورون است. از طریق درجات آزادی و انتقال نیروها و جابهجایی با سایر نورونها ارتباط بر قرار می کند. مختصات محلی نیز معادل تابع فعال ساز در روشهای پیشین است. ماتریس استحکام نیز مقادیر وزن و بایاس تابع هستند. در این روش برای آموزش مدل هوش مصنوعی، نیازمند تغییراتی در رابطه سازی هستیم. از آنجایی که ماتریس استحکام به متغیرهای انتگرال وابسته نیست، رابطه (۳۱) را می توانیم به صورت زیر نمایش دهیم.

$$[M_D] \int_{\Omega} [B]^T [B] d\Omega \{D\} = \{P\} \to [M_D] [S_c] [D] = [P]$$

$$= [M_D] [D_s] = \{P\}$$
(YY)

که در آن ماتریس M_D ماتریس ساختاری مواد است.

با استفاده از روشهای بهینهسازی ماتریس استحکام M_D به عنوان وزنهای سیستم معادلاتی بدست خواهند آمد. ماتریس Sc که ماتریس ساختار است وظیفه لایهبندی بین نورونها و تابع فعالسازی را بر عهده دارد. با جایگذاری ورودی مقادیر پیشبینی در درجات آزادی مشابه درجه آزادی ورودی بدست می آید. با محاسبه ماتریس استحکام M_D ماتریس سختی M از روابط زیر قابل محاسبه است.

$$[K] = [M_D] \int_{\Omega} [B]^T [B] d\Omega \tag{TA}$$

پس از آموزش مدل به این صورت با محاسبه ماتریس سختی میتوان به وسیله مدل دسته بندی و پیشبینی کرد.

$$[K] \{D\} = \{P\} \tag{m9}$$

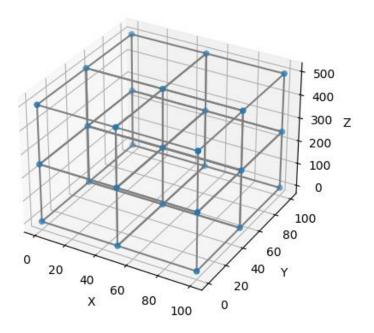
ماتریس مواد از رابطهی زیر قابل استخراج است.

$$[M] = ([B]^T)^{-1}[M_D][B]^T \tag{(4.5)}$$

۱۰– بررسی رویکرد

برای بررسی روش و رویکرد، پیشبینی آلودگی هوا در بلژیک و به طور مشخص تر، آلودگی هوای ایجاد شده بر اثر گوگرد دی اکسید (SO2) را مورد بررسی قرار داده ایم. برای مدل سازی داده ها و روش از زبان پایتون بهره گرفته شده است و در حل مسائل از روش عددی نقاط گوس استفاده شده است. مقادیر زمانی را به عنوان ورودی به یکی از درجات آزادی که در شکل (۲) آمده اعمال کرده ایم. مقادیر هدف مقادیر آلودگی هوا بلژیک است که در یکی دیگر از گره های سازه فرضی اعمال شده است. شبکه بندی مدل مطابق شکل (۱) انجام شده است. برای فرایند بهینه سازی از روش رهایی پویا که از معادل سازی مسائله با نوسانات فنر و میرایی آن بهره میبرد استفاده شده است که سرعت بسیار بالایی در حل مسائل دستگاه معادلات سازه دارد.

Mesh

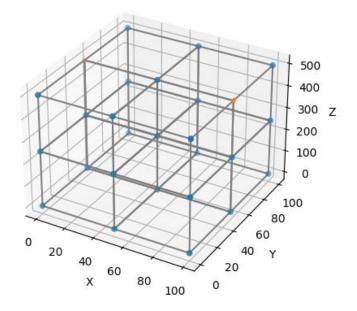

شکل (۲) – شبکهبندی فرضی سازه به عنوان فضای آموزش شبکه عصبی

این شبکه شامل دو ردیف در هر راستا عمود بر هم است و تعداد هشت شش وجهی هشت گرهی را داده است. هر کدام از گرهها سه درجه آزادی دارد و هر شش وجهی ایجاد ۲۴ درجه آزادی می کند که در برخی گرهها با شش وجهی مجاور اشتراک دارد که وظیفه انتقال پیام در شبکه های عصبی را انجام می دهند. هر شش وجهی معادل یک لایه در شبکه عصبی است و هر گره یک نورون را نشان خواهد داد. بنابراین هر شش وجهی یک لایه است و هشت نورون دارد و هر نورون شامل سه ویژگی است.

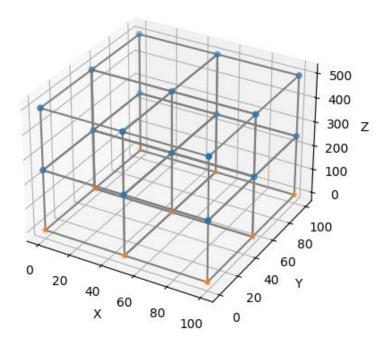
تکه گاهها شرایط مرزی را نشان می دهند که در شکل (۴) محل آنها نمایش داده شده است. لازم به ذکر است که تعداد دادههای آموزشیی ۵۴۶ و تعداد دادههای آزمون ۳۶۵ عدد است. برای مشاهده بهتر تغییرات نرخ یادگیری پایین انتخاب شده است.

Effect Position

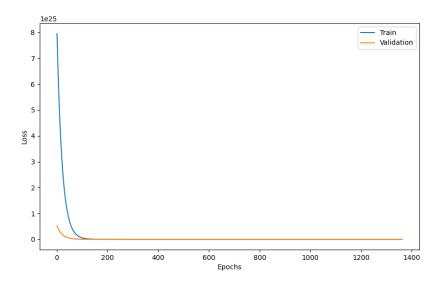

شکل (۳) – اعمال ورودی و هدف در نقاط مشخص شده به عنوان نیرو و جابهجایی

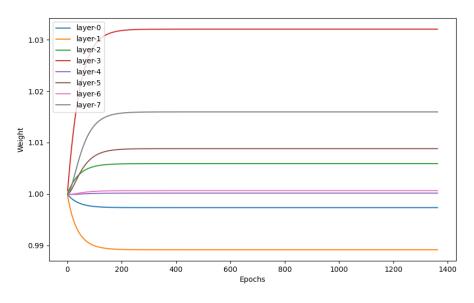
Support Position

شكل (۴) – محل اعمال تكيه گاهها بر سازه فرضي

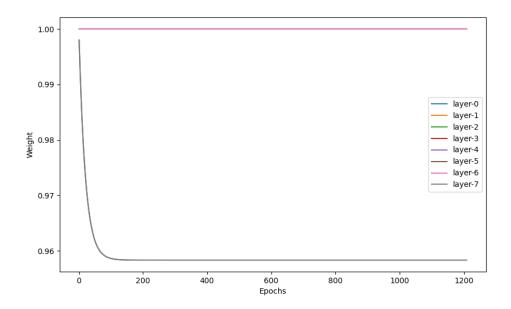

شکل (۵) – نمودار تابع هزینه در برابر تعداد دوره ها با نرخ آموزش پایین شکل بالا مقایسه نرخ اعتبار سنجی را در برابر دادههای آموزشی و در طول روند آموزش نمایش میدهد.

شكل (۶) – مقادير ميانگين وزن هر لايه (شش وجهى)

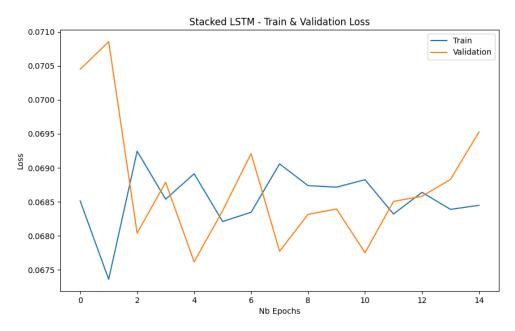
مقادیر وزن برای هر شـش وجهی(لایه عصـبی) که توزیع وزنها را در طی فرایند آموزش نشـان می دهد. در عدم اسـتفاده از ماتریس سـاختار S_c و تاثیر آن بر روی ورودی ها D مقادیر وزن در طی آموزش به صـورت شکل (۷) است. مقایسه نتایج مشخص کننده تاثیر ماتریس ساختار بر توزیع وزنها و دخالت تمام لایه ها و انتقال اطلاعات بین لایه ها و نورون ها است.

شکل (۷) – مقادیر وزن هر لایه در عدم استفاده از ماتریس ساختار

توزیع وزن ها به جلوگیری از فراموشی دادهها در اثر تغییرات ناگهانی مقادیر وزن موثر است و تمام نورونها را در طی فرایند آموزش موثر می کند.

برای مشخص شدن دقت روش دادههای آموزشی با روش شبکه های عصبی LSTM مقایسه می کنیم. این شبکه عصبی Danse است.

شکل (۸) – مقادیر هزینه دادههای آموزشی و اعتبار سنجی در طی فرایند آموزش

مدت زمان اجرای کد ۲۴۴.۷۷۸۴ ثانیه و بهترین مقادیر هزینه برای دادههای اعتبار سنجی ۰.۰۶۷۶۱۷۸۳۳۶۱۴۳۴۹۳۷

۱۱ – نتیجه گیری

مقایسه مقادیر اعتبار سنجی، بهبود عملکرد ۹۹.۹۸ درصدی و ۵۵۱۳ برابری را نسبت به روش LSTM نشان می دهد. توزیع وزنها به فرایند آموزش کمک می کند و مشکل از دست رفتن اطلاعات را از میان برمی دارد. ساختار بر روی مسیر انتقال اطلاعات موثر است و شکل سازه می تواند مسیر انتقال را تعیین کند. تعداد ورودی ها محدودیت ندارد و فرایند حل مسائله بسیار سریع است. هم چنین از لحاظ زمانی ۱۷.۷۴ برابر سریع تر عمل کرده است. بررسی تنشها و کرنشهای حاصل از این روش نیز می توانند اطلاعات کمکی را برای حل مسائل در اختیار ما قرار دهند و همچنین مقادیر کرنش اولیه می تواند در جهت دهی و تمایلات در مسائل هوش انسانی بر حل مسائل تاثیر به سزایی داشته باشد.

۱۲ - دید آینده

با توجه به این موضوع که روش بر اساس استفاده از ماتریس مواد به عنوان وزنهای شبکه عصبی است می توان از این روش برای ساختارهای فیزیکی نیز استفاده کرد، به عنوان مثال معکبی از قطعات کوچک تر ایجاد کرد که با استفاده از آن بتوان مسائل ریاضی مانند ضرب و جمع را بر روی اعداد دودویی انجام داد. شکل سازه بر روی مسیر انتقال اطلاعات تاثیر دارد و با استفاده از آن می توان مسائل گوناگون را با استفاده از یک مدل حل کرد. تعداد بالای گرهها امکان دریافت تعداد زیادی از ویژگیها را به عنوان ورودی فراهم می کند. با افزایش تعداد درجات آزادی چرخشی به روش می توان تعداد ویژگیها را برای هر گره از ۳ یه ۶ افزایش داد. افزایش تعداد ابعاد امکانات بیشتری را برای حل مسائل هوش مصنوعی به ما می دهد. به عنوان مثال افزایش بعد زمان امکان دریافت چند پیش بینی را تحت بررسی شرایط زمانی برای ما فراهم خواهد کرد، یا در مسائل هوش انسانی شرایط برای ایجاد اختیار بین چندین نتیجه که از زمانهای متفاوت حاصل شده را برای ما فراهم می کند.

منابع

Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). Deep Learning. MIT Press.

Russell, S. J., & Norvig, P. (2016). Artificial Intelligence: A Modern Approach. Pearson.

LeCun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. (2015). Deep learning. Nature, 521(7553), 436-444.

Jurafsky, D., & Martin, J. H. (2020). Speech and Language Processing. Pearson.

Domingos, P. (2012). A few useful things to know about machine learning. Communications of the ACM, 55(10), 78-87.

McKinsey Global Institute. (2017). Artificial Intelligence: The Next Digital Frontier? McKinsey & Company.

Haykin, S. (2009). Neural Networks and Learning Machines. Pearson.

Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). Deep Learning. MIT Press.

Nielsen, M. A. (2015). Neural Networks and Deep Learning: A Textbook. Determination Press.

Bishop, C. M. (1995). Neural Networks for Pattern Recognition. Oxford University Press.

LeCun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. (2015). Deep learning. Nature, 521(7553), 436-444.

Schmidhuber, J. (2015). Deep learning in neural networks: An overview. Neural Networks, 61, 85-117.

Nielsen, M. A. (2015). Neural Networks and Deep Learning: A Textbook. Determination Press.

Haykin, S. (2009). Neural Networks and Learning Machines. Pearson.

Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). Deep Learning. MIT Press.

Bishop, C. M. (1995). Neural Networks for Pattern Recognition. Oxford University Press.

کد

https://github.com/systbs/ai-prism